

Ved Mandens Død gaar Adkomsten over til den indtil hans Død med ham samlevende Hustru. Bortfalder Adkomst ved Dødsfald, har Boet Ret til ved en Bestyrer (§ 7) at fortsætte Forretningen til første almindelige Flyttedag, der indtræffer mindst 12 Maaneder efter Dødsfaldet.

Adkomst ifølge Bevilling, der uafbrudt i 2 Aar ikke har været udøvet, er derved bortfaldet, selv om Adkomsten i Løbet af de 2 Aar har været fornyet. Ved Fornyselsen kan det dog bestemmes, at Tiden før Fornyselsen helt eller delvis ikke skal medregnes til de 2 Aar. Er Bevilling bortfaldet paa Grund af Ikke-Benyttelse, bliver Adkomstbrevet at kassere i København af Magistraten, i Købstæderne af Politimesteren og paa Landet af Amtmanden.

Frasigelse sker ved Tilbagegivelse af Adkomstbrevet til de nævnte Myndigheder eller ved hos disse at lade Brevet faa fornøden Paategning om Frasigelsen. Afgiftspligten for Handel med og Udskænkning af stærke Drikke vedvarer, til Frasigelsen har fundet Sted paa nævnte Maade; dog kan vedkommende Kommunalbestyrelse, for saa vidt angaar den Kommunen tilkommende Andel i Afgiften, og Indenrigsministeriet, for saa vidt angaar den Statskassen tilkommende Andel, gøre Undtagelse herfra, naar det tilstrækkelig godtgøres, at Forhandlings- eller Udskækningsretten ikke har været udøvet i den paagældende Afgiftsperiode.

Adkomsten bortfalder, foruden ved ifølge § 35 eller § 36 ved Dom at blive kendt forbrudt, tillige, naar Adkomsthaveren dømmes til Strafarbejde eller for Betleri, Løsgænger, for de i Straffelovens 23de og 26de Kapitler og Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, 1ste og 2det Stykke, ommeldte Forbrydelser eller efter midlertidig Lov af 1. April 1911 § 1, jfr. Straffelovens § 203, og efter dens §§ 4, 5 og 6 til mindst Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde eller i mindst 2 Maaneder til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

Forbryder nogen sin Næringsadkomst, bortfalder Beføjelsen til at drive Næringen straks, naar endelig Dom er faldet. Dommen skal af vedkommende Domstol meddeles den Myndighed, der har udstedt Næringsadkomsten.

I København og Købstæderne kan Kommunalbestyrelsen og paa Landet Amsraadet efter indhentet Erklæring fra de i Sagen interesserede Sogneraad bestemme, at en Adkomst til Beværtning, til Gæstgiveri paa Landet og til Handel med stærke Drikke mod Erstatning efter § 43 skal inddrages 1) for at bringe Antallet af Beværtninger ned eller 2) for at overdrage Bevillingen til et i Overensstemmelse med § 13, 2det Stykke, ledet Selskab eller 3) for at standse Driften af en Forretning, hvis Beliggenhed, Lokale eller Driftsmaade gør det ønskeligt, uden at der dog er tilstrækkelige Betingelser for ad anden Vej at faa Driften standset (§§ 8 og 36).

§ 43.

Der tilkommer ikke den, der har Bevilling til Gæstgiveri eller Beværtning, Erstatning i Anledning af, at Bevillingen ikke efter Aaremaalets Udløb fornyes, medmindre der udtrykkelig i Bevillingen er givet ham Tilsagn herom. Et saadant Tilsagn skal dog af Kommunalbestyrelsen for den Kommune, i hvilken den paagældende Næring drives, naar Omstændighederne taler derfor, kunne gives saavel Bevillingshaveren som Ejeren af den Ejendom, i hvilken Næringen drives; dersom saadant Tilsagn er givet, skal i København og Købstæderne Kommunalbestyrelsen træffe Beslutning om Bevillingens Fornyselse. Tilsagn om Erstatning er dog uforbindende overfor Bevillingshaveren, saafremt Ikke-Fornyselsen skyldes, at han ikke anses for at opfylde den i § 4, Nr. 6, for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse, men Afgørelsen af dette Spørgsmaal kan af Bevillingshaveren indankes for Indenrigsministeren, der træffer den endelige Beslutning om, hvorvidt Erstatning skal ydes.